

தடம்

3

THOONDIL
Südasien Büro
Große Helmstr. 58
4600 Dortmund

“ போய்க் கடந்த சகாப்தமொன்றின்
பயனில்லாத தூசையும், அழக்கையும்
பழிந்துரை செய்வோம்! ”

காணுக நம்முள்
மனித இனத்தின் உள்ளொளிமுட்டிய
உன்னதமான அக்கிரைக் கோபுரம் ”

— ஸ்ரீஸ்ரீ —

“தனிப்பட்ட சுற்றுக்காக மட்டும்” தருகை : 12/-

இதழ் - 03

ஆசிரியர்:- யெம் பெளஸர்

1993 - பெப்ரவரி 27

தொடர்பு - ஆசிரியர்
 "தடம்"
 இல 27
 ஏ. வீ. வீ. வீதி
 அக்கரைப்பற்று - 02

"படைப்புக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பாவர்"

வெளியீடு:- இன்றைய வானம்பாடிகள்

உதவி

மிஹாத ஹூர்ஜி
 எம்.யே. றியாஸ்

ஆசிரியர் கருத்து

யுத்தமேகம் சூழ்ந்த இன்றைய ஈழத்தில், இலக்கியத்துறையில் ஒரு ஆரோக்கியமான பார்வையே ஏற்பட்டிருக்கிறது! குறிப்பாக கவிதையின் தரம் அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. போர்க்கால சூழ்நிலையின் தாக்கத்தால் பிறக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளில் பெரும்பான்மையானது உயிர்த்துடிப்புள்ளதாகவே இருக்கிறது. ஆயினும் இன்றையநிலையில் கவிதை, நாவல் இலக்கியத்துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை. இதுகவலைக்குரியது, இடைக்கிடையே எமது சூழலில் இருந்து வெளிவரும் சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களில் “இலக்கிய அந்தஸ்து” குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

கவிதைச் சூழலைப் பொறுத்த வரை தோற்கடிக்க முடியாத இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்ற கவிதைகள் நிறையவே படைக்கப்படுகிறது இருந்தும் இன்றைய கவிஞர்களும் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்களில் எத்தனை பேருக்கு தவிர்க்க முடியாமல் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தமிழக எழுத்தாளர்களான சி. சு. செல்லப்பா, பிச்சமுர்த்தி, க. நா. சுப்ரமணியம் (மயன்) லா. ச. ரா. அசோகமித்தின், சுந்தரராமசாமி, புதுமைப்பித்தன், நா. பார்த்தசாரதி மௌனி, ராஜகோபாலன், ஜெயகாந்தன், தோப்பில் மீரான் பாலகுமாரன் போன்றவர்களின் படைப்புகளை தரிசிக்க முடிந்திருக்கும் என்று கேட்டால் அது பூஜ்ஜியமாகவே இருக்கும். இந்நிலை ஒரு படைப்பாளனுக்கும், இலக்கியச் சூழலுக்கும் ஆரோக்கியமானதாக இருக்காது,

உண்மையான இலக்கியவாதிக்கு படைப்புகளின் மீது ஆழ்ந்த பார்வை பரிச்சயம் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு படைப்பின் கலையழகு வெகு இயல்பாகவே உள்ளடக்கத்துடன் ஒட்டி நிற்பதற்கு எழுத்தாளர்களின் சிந்தனைத் தெளிவு, படைப்புகளின் மீது அவனது பார்வைக்கோணம் என்பனவே காரணமென்பர் மேனாட்டு இலக்கிய விமர்சகர்கள்.

புதுக் கவிதைச் சூழலைப் பொறுத்தவரையில் வார்த்தைகளை ஒன்றுக்கு கீழ் ஒன்று வரிசையாக எழுதுவதில் புதுக் கவிதை உருவாகி விடும் என "தியரி" வைத்திருக்கும் கவிஞர்கள் இங்கு அதிகம். இடறி விழுந்தாலும் கவிஞர்களில்தான் இடறிவிழ வேண்டும் என்ற நிலை காணப்படுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

புதுக் கவிதையை விடுத்து, ஆர்வமுள்ள நமது படைப்பாளிகள் சிறுகதை, நாவல், இலக்கியம் போன்ற துறைகளில் நமது கலைப் பணியை விஸ்தரிப்பது இன்றையகாலத்தின் தேவையாகும். சிறுகதை நாவல் இலக்கியத்தில் ஆரோக்கியமான சூழலை தோற்றுவிப்போமே யானால், தமிழக இலக்கிய சூழலை நாம் நாளை எட்டிவிடலாம். ஈழத்த இலக்கிய சூழலுக்கு இப்பணி இன்று அவசியமாகும்.

அன்புடன்

ஆசிரியர்

"YOU GO IN YOUR WAY
I GO IN MY WAY
IF AT ALL WE MEET
IT IS OK"

அனாவசியமாக ஒருத்தரை ஒருத்தர் கட்டுப்படுத்தாமல்; பாரம் ஏற்றாமல் தொந்தரவாக இல்லாமல், மனசை ரணப் படுத்திக்காமல்; வார்த்தைகளால், வலிக்கச் செய்யாமல்; தண்டவாளங்கள்போல் போய்க் கொண்டே இருப்போம்.

(படித்த ஒரு நாவலிலிருந்து)

ப ர ஸ் ப ர ம்

— சீதரன் —

- 1) கடைசியில், உன்னை
வெறுப்பதற்கான காரணங்களை
கண்டு பிடித்தேன்! உன் முன்னே
வெறுக்கவில்லை என்பதல்ல
உயரத்தில் செல்லும் மெலிந்த
மின்கம்பியின் புலப்படாததரை நிழலாய்
எனக்குள் இருந்தது உன்மேல் வெறுப்பு
எனினும் இப் பொழுதுதான்
காரணங்கள்.....
- 2) பிறகு அதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டேன்
நம்பவும் தொடங்கினேன். நிம்மதியும் உண்டாயிற்று
தெரிந்தவர்களிடமெல்லாம் அதையே சொன்னேன்
சொல்ல சொல்ல வன்மம் பெருகியது
பாம்புத் தோலாய் புதிய காரணங்கள் உரிந்தன.
- 3) ஒரு நாள்
தெரிந்தவர்கள் தெரியப்படுத்தினார்கள்
எனக்கு முன்னரே
நீ
காரணங்களை கண்டு பிடித்து விட்டாயென
(கணையாழி)

“பாலு மகேந்திரா” ஒருவித்தியாசமான கலைஞன்; மசாலா
நாற்றமெடுக்கும் தென்னிந்திய திரை உலகில் இடைக்கிடையே
தன் இருப்பை இனிய சுகந்தங்களால் வெளிப்படுத்தும் ஒரு உள
துவர்த்தி!

ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு அடிக்குறிப்புகள் தேடுப்; நந்தி
மகேஷ்வரர்கள் நிறைந்த இந்தியச்சூழலில் அழியாத கோலங்கள்.
வீடு சந்தியாராகம் மூன்றாம் பிறை; போன்ற கலைக்காவியங்
களை எவ்வித விட்டுக்கொடுப்புகளுமின்றி வெளிக் கொணர்ந்த
படைப்பாளி, (பிரம்மஜீ)

இறவாப் புகழ் பெற்ற இலக்கியவாதி 'கோகக்'

பேராசிரியர் "கோகக்" (Prof V.K. Gokac) கன்னட எழுத்தாளர் கவிஞர். விவசாய அது மட்டுமல்ல ஞானபீட விருது பெற்றவரும் கூட இலக்கியத்துறையில் அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகளைப் பாராட்டி சென்ற ஆண்டுகான் அவருக்கு ஞானபீட விருது வழங்கப்பட்டது. அந்த இலக்கிய வேதை இன்று நர்மிடைசிய இல்லை; கடந்த ஏப்ரலில் இயற்கை எய்தினார். (1992-04-28) ஞானபீட விருதை ஐந்தாம் முறையாக கன்னட இலக்கியத்திற்கு தந்த பேராளர் "கோகக்" இதற்கு முன் K. V. புட்டப்பா (1967), டி. ஆர். பிளரே (1974) கோட்ட சிவராம - ரந்த (1977) மாஸ்கி வெங்கடேச ஐயங்கர் (1983) ஆகியோர் ஞானபீட விருதை கன்னட இலக்கியத்திற்கு பெற்றுத்தந்தவர்கள்.

இரண்டு இலட்சம் ரூபாயும், ஒரு பாராட்டு விருதும் கொண்ட ஞானபீட விருதை தமிழுக்கு பெற்றுத்தந்தவர் பிரபல எழுத்தாளர் அமரர் அகிலன் அவர்கள்.

"கோகக்" அவர்களின் எழுத்துக்கள் கற்பனை உலகிலிருந்து சேகரித்த கவைகள் அல்ல; யதார்த்தத்தின் கண்ணீர் இறுதி மூச்சுவிடும் வரை அவர் எழுதிக்கொண்டே இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது: கன்னட இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதையின் மலர்ச்சிக்கு காரணமான "கோகக்" மனிதன் இன்னும் செதுக்கப்பட வேண்டிய சிற்பம் என்பதை உம்முடைய கவிதை ஒன்றில் அழகாக உணர்த்துகிறார். தம்மை பிரதிநிதியாக வைத்து அவர் எழுதிய கவிதையொன்று.....

நான் வெறும் கல்
வாழ்க்கையின் வேகவெள்ளம்
என்னை வடிவாக்கியது.
வெண்ணெய்க்கல்லாய்
மென்னயப்படுத்தியது
கய சிற்பத்திற்காய்
இங்கே கரையில் ஒதுக்கியது
இது தெய்வச் சிலையாக
வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்
ஒவ்வொரு காலையும்
நான் காத்திருக்கிறேன்
என்னில்

எந்த வடிவத்தை
அது செதுக்கப் போகிறது
என்று பார்ப்பதற்காக

அதிதி;
தெய்வங்களின் தாய்
வடிவத்தை பாவனை செய்கிறாள்
சூரியன் தன் நீண்ட
முன்மாதிரிக் கிரணத்தால்
என் மீது
அந்த உருவை வரைவாள்
காற்று

தன் கூரிய உளியால்
அதைச் செதுக்குவாள்

இந்திரன்;
வான மனத்தின் தலைவன்
வர்ணங்களால் அதை நிரப்புவாள்
பூமியில்; வானத்தின் உருவாக
விண் மாயத்தின் வெளிப்பாடாக
நான் இருப்பேன்.

அந்த வடிவை
என் கலவை
என் உன்னத இலட்சியத்தை
நான் நயந்து வேண்டுவேன்,
வழிபடுவேன்
நான்தான்
அந்த வடிவத்தை தாங்கும்கல்
கல்
அந்த சிற்பத்தில்
மறைந்து போகும்?

“கோகக்” இலக்கியத்தில் தன்னை ஒரு நினைவுச் சின்னமாக
பதித்துக் கொண்டவர் அவருக்கு ‘தடம்’ தனது அஞ்சலியை தெரி
வித்துக் கொள்கிறது.

பெரும்பான்மையான கவிதைகள் வாசகர்களைப் பாதிக்கும்
சக்தியற்று வீழ்ந்து விடுகிறது. ஒரு இலக்கியப் படைப்புக்கு பிர
தானமாக வேண்டியது உயிர்த்தன்மை தான்.

(ஈழத்து வாசகன்)

(புரியாத யாத்திரை)

— எம். பெளஸர் —

வாழ்வு முழுதும் கனவுகள்
 நிரம்பி வழிந்தன...
 உறங்கும்போது நானொருவன்
 உறங்கி விழிக்கும் போது வேறொருவன்
 நான் யார் ?
 காலையில் எனது முகம் வேறு
 இரவில் வேறு முகம்
 எனது நிஜமுகம் எது?
 கவிஞன் என்பது எனது முகமா ?
 பைத்தியக்காரன் என்பது எனது முகமா ?
 மனிதனுக்குரிய முகமாவது என்னிடமுள்ளதா ?

யெளவனம் அழிந்துபோன சோகம்
 வாழ்வை கவிழ்த்த பூகம்பம்
 இவைகளையும் தாண்டி
 என் நிஜமுகத்தை தேடுகிறேன்
 கனவுகள், ஆசைகளை கலைத்து.....
 முடியவில்லை !
 யாத்திரை தொடர்கிறது.....
 நான் பலவீனமானவனா ? பலசாலியா ?
 தேடித் தேடி அலுத்து விழ்ந்தேன்.
 இன்றும் ஒருவன்
 'நான் மனிதனில்லை என்றான்'
 நான் யார் என்பது
 இன்னும் புலப்படவில்லை.

இன்றைய நிலையில் ஒரு தரமான எழுத்தாளனின் சிருஷ்டிகளுக்கு அரங்கமைக்க நம்நாட்டு பத்திரிகைகளுக்கு தரம்போதாது என்று முடிவு கட்டலாம்.

ஈழத்து வாசகன்

சில குறிப்புகள்

★ நா. பார்த்தசாரதியின் எழுத்திலிருந்து

பரிபூரணமான படைப்பு என்று இதவரை நான் என் மனத்திற்கு நினைவு தருகிற எதையாவது எழுதியதாக எனக்கு நினைவில்லை. இலக்கியத்திற்கு இரண்டு முனைகள் உண்டு; ஒன்று படைச்சிறவனின் ஆத்ம திருப்தி, இரண்டாவது அனுபவிக்கிறவனுடைய அபிப்பிராயம் முதல்முனை ஆரம்பம் தான். இரண்டாவது முனை தான் இலக்கியத்தினுடைய சரியான முடிவு. இரண்டாவது முனையிலிருந்து தான் அந்தப் படைப்பின் இலாப நஷ்டமே தெரிகிறது.

★ பாலகுமாரனின் பக்கம்

ஆண் பெண்ணால் ஈர்க்கப்படுவதும், பெண் ஆணால் ஈர்க்கப்படுவதும் இயற்கை இயல்பு, இந்த இயல்பை இயல்பாய் இந்த தேசத்தில் வெளிப்படுத்த முடியாததான் சோகம்; காதல் என்பது வேட்டையாடுதல் போலவும்; ராஜகந்திர மிக்க செயல் போலவும் திட்டமிட்டு செயலாற்ற வேண்டிய விதம் போலவும் யாரால் மாற்றப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. காதல் சூழ்ச்சியற்றது. எங்கே சூழ்ச்சி இல்லையோ அங்கே விளைவது.

ஆனால் இங்கே எல்லா ஜனங்களும் சூழ்ச்சியின் நடவடிக்கை சூழ்ச்சியாய் சூழ்ச்சிக்காக வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சூழ்ச்சியுடன் இருக்கவே ஆசைப்படுகிறார்கள்.

(எனது அபிமான எழுத்தாளர்)

“சத்தியஜித்ரே”

★ — திரை உலகின் யுக புருஷன்

“சத்தியஜித்ரே” உலகின் முதல்தர திரைப்பட மேதை; தனது 70வது வயதில் சித்திரை 23ம் திகதியன்று காலமானார். கடந்த சில மாதங்களாளுக்கு முன்பே “சர்வதேச கௌரவ விருது (Horohaly Academy Award) திரைப்படத் துறையில் அவரது சேவையைப் பாராட்டி வழங்கப்பட்டது. அவர் தயாரித்த படங்களுள் ஒன்றைத்தவிர மற்றதைத் தும் வங்காள மொழியிலானது. “அபு” என்பவனின் குழந்தைப்பருவம் முதமைப்பருவம் ஆகியவற்றை சித்தரிக்கும் தொடர் வரிசைப்படங்களில் விதியின் பாடல் எனப்படும் “பதர் பாஞ்சாலி” 1956ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நகரில் நடந்த திரைப்பட விழாவில் சர்வதேச விருதினையும் ஏனைய பதினைந்து விருதுகளையும் பெற்றது;

பிரச்சனையிலிருந்து தப்பி ஓடவைக்கும் மசாலாப்படங்கள்
லிருந்து அவருடைய படங்கள் வேறுபட்டனவாக இருந்தன. காதலும்,
சண்டையும்! கூத்தும் கும்மாளமுமே திரைப்படமென வர்த்தக
மயமாக்கப்பட்ட இந்திய திரைப்பட உலகில் இவருடைய படங்கள்
பரிணமித்தன.

பழமைக்கும் புதுமைக்குமிடையிலான முரண்பாடுகள்; விரைவான
சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் தனி மனிதனால் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்
குறித்த வெளிப்பாடாக அவரின் கதைச்சுருக்கம் அமைந்தன.
அனைத்துக்கும்மீளாக அவருடைய திரைப்படங்களில் மெல்லிய மனித
உணர்வுகள் ஊடுறுவி இருந்தத்தாடு. மிகச் சாதாரணமாக கலைவெளிப்ப
டவுமே செய்வது, ஒரு விமாககா குறிப்பிடுவது போல் அவரது படங்
கள் அடக்கமான முறையில் முழு உலகையே வெளிப்படுத்தின.

இவரைப் பற்றி மலையாள திரைப்பட முதன்மை இயக்குனரான
'அடூர் ச்காபாலகிருஷ்ணன்' சொல்கையில் 'சத்யஜித்ரே' நவ சினி
மாத முறையின் மகா புருஷன் என்றும், நிஜவாழ்வோடு நெருங்கிய
திரைகலையியங்களுமே உருவாக்கலாம என்ற நம்பிக்கையை தனக்கு
பணவந்த பல இளம் இயக்குனர்களுக்கு கொடுத்தார் என்கிறார்.

★ “உகண்டா” கவிதையொன்று...

லுவாங் முவாங்து —

பெரிதோ சிறித்தோ என வேலையைச் செய்வேன்
என வியாவை நடனத்தில் பெருமிதம் கொள்வேன்
விதைகளை விதைத்து களைபிடுங்க
மழைக்காக நான காத்திருப்பேன்.
நிலத்தை உழுது, உழைப்பின் பயனை
அறுவடை செய்வேன்.
என் கைகளிலிருந்தும் = முயற்சி
நம்பிக்கையிலிருந்தும் — கடமை
வழிவிலிருந்து எழும் வேலையை செய்வேன்
ஆழ்மனம்
அதை என் வேலை என சொல்லும்

(புரிந்து கொண்டால் பிரச்சினையில்லை)

★ குறிப்புகளுள் இது கவனிக்கத்தக்கது

கலை என்பது வெறும் உயிர் வாழ்தல் என்ற தத்துவத்திற்கு கட்டுப்படாதது. அதனால்தான் கலைக்கும் நடைமுறை உண்மைக்கும் ஒத்துவராமல் இருக்கிறது. முதிர்ச்சி பெற்ற கலைஞனின் கலை ரீதியான வெளிப்பாட்டை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். உண்மைக் கலைஞனது இதய ஒளியைக் காண சக்தியற்ற குருட்டு ஆந்தைகளிடமிருந்துதான் எதிர்ப்புக் கிளம்புகிறது.

★ மு. தளையசிங்கம் (நவீன விமர்சகர். எழுத்தாளர்)

நேரத்தைப் போக்குவதற்காகவும், கவலைகளிலிருந்து தப்புவதற்காகவும் எழுதப்படும் கதைகள் அல்ல இலக்கியம்.

இதை உணர்ந்த புதிய பம்பரை இப்போதுதான் வளரத் தொடங்கி இருக்கிறது. ஆனால் ஆரம்பத்திலே அது தன்னை நிச்சயமாக பிரித்துக் கொண்டே வளர்கிறது. இப்போது சாகித்திய விருதுபெற்ற எழுத்தாளர்கள் அதன் சாதனைகள் அல்ல; அதன் விளைச்சல்கள் இனித்தான் வளர வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து; சம உரிமை என்ற கொள்கைக்கு இலக்கியத்தில் இடமில்லை இலக்கிய நொண்டிகளுக்கும், இலக்கிய குருடுகளுக்கும் சம உரிமை இலக்கியத்தில் கிடையாது!

★ எம். வேதசகாயகுமார் (தமிழ்நாட்டு ஆய்வாளர்; விமர்சகர்)

மயக்கம் தரும் மாயைகளை பிளந்து கொண்டு உண்மையைத்தேடி செல்கிறான் கவிஞனும்; கலைஞனும். நிரந்தரமான பிரச்சினைகள், நிரந்தரமான போராட்டங்கள் இவைகளை ஊடுருவிப் பார்ப்பதே இலக்கியம். மகாபாரதமாயினும் சரி. சிறுகதையாகினும் சரி இவைகளை விஸ்தரிக்கும் போது உயர்ந்த இலக்கியமாகி விடுகிறது.

மேல் எழுந்தவாரியாக பார்க்காமல் சமூகம், தேசம், பாசை மதம் இவைகளைக் கடந்து மனித ஹிருதயத்தின் ஆழத்தைக் கண்டு அந்த அனுபவத்தை பிறருக்கு பங்கிட்டுக் கொடுப்பதே இலக்கிய ஆகிரியரின் வேலை.

மின்னல் போல் விநாடிக்கு விநாடி தோன்றி மறையும் அநுபவங்களை நிரந்தரமாக்கி விடுகிறது கலை.

★ “பாரசீகக் கவிதைகள்” இரண்டு

“பிர்தௌலீ” கவிதை

உன் அழகிய முகத்தோடு
எந்த ரோஜாவும்
போட்டியிட முடியாது!
உன் கண்ணிமைகளின் அம்புகள்
எந்த பலமான கவசத்தையும்
துளைக்கும்.

“நிஜாமின்” கவிதை

உன் உணர்ச்சி உன்னையே
குறிபார்க்கும் போது
நீ குறிபார்க்காதே!
நீ குதிரையாய் இருக்கும்போது
சவுக்கை உபயோகிக்காதே!
இனி சோம்பியிருக்கலாகாது
உன் இதயக் கதவுகளைத் திற!
உடைத்துத் திற!!
உன் புலன்களை கொல்வோர்
நட்பை விடு!
உன் இதயத்திற்கு வழி தெரியும்
உனக்கு உன் இதயத்தை தெரியுமா?

ஒருவன் தான் அமரத்துவம் அடைய வேண்டுமென்று
நினைப்பது மிகப் பெரிய தவறை காலம் காலமாக நீட்டிக்
கொண்டு போவதற்கான விருப்பாகும்.

எங்களிடம்

ஒரு தாய் நாடு இருந்தது

ஆங்கில மூலம் : முஹிம்மத் ஸாலிஹ் யூனிஸ்

தமிழ் வடிவம் : எம். கே. எம். ஷஃபீ

என் தாய்த் தேசத்தில்
ஒரு சிறு பிள்ளையாய்
நான் இருந்த போது,
மலைச் சிகரத்தில் மலர்ந்திருக்கும்
ஓர் அழகான பூவைப் போலிருந்தேன்:
அப்போது எனக்கு
ஒரு வீடு இருந்தது:
தாயும், தந்தையும் இருந்தனர்.
உற்றார். உறவினர்கள் இருந்தனர்,
நண்பர்கள், இன்னும் இன்னுமானவர்கள்
எல்லாம் இருந்தனர்.

என் தாயகத்தில்
நான் கிறுவனாய் இருக்கையில்
இவர்களெல்லாம் இருந்தனர்.

'என்ன பாவம் செய்தேன்' என
தெரியாத நிலையில்
நான் தூரத்தப்பட்டேன்...
எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம்...
அந்தப் பயங்கரமான நாளில்
மேகத்தைப் போலிருந்த ஒரு கூடாரத்திற்குள்
ஆயிரமாயிரம் அநாதை அகதிகளுடன்
ஒன்றுமறியாத புதியவனாய்
இருந்ததுதான்!

அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின்
அழிவுக் குண்டுகள்.

என் தந்தையையும். தொடர்ந்து
என் தாயையும்
அநியாயமாகக் கொன்றன.
அவர்கள்... என் மாமனை
எஞ்சிய என் சகோதரர்களுையெல்லாம்
கொன்றார்கள்.

நான் அதிர்ந்து போனேன்:
என் கண்ணீர் கூட இறந்து போனது,
என்னைத் தாங்கும் கால்கள்
வழி தெரியாது நிலைத்து நின்றன!
அவர்கள்

என் அனைவரையும் கொன்றார்கள்:

ஒரு தேசம் சோபையிழந்தது
அவர்களுக்குப் புனிதமாய்ப்பட
பாதம் பதித்து முன்னேறிச் சென்றார்கள்;
நாங்கள் -

ஆட்டு மந்தைகளைப் போல்
அலைந்து திரிந்தோம்!

அனைத்தும் நடந்தேறிய பிள்
லட்சக்கணக்கான எங்களின் விழிகள்
தூக்கத்தைத் துறந்தன!

'நாம் ஏன் அந்நியமானோம்' என
அவனைப் போல்

இன்னும் பலருக்கு தெரியாது!
ஏன் நாம் அந்நியர்களானோம்!?
ஆயிரக்கணக்கான 'ஏன்'கள்
என்னிதயத்தை எரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன!

நாங்கள்தான்,
அனைவரும் பார்த்திருக்க
ஆடுகளைப் போல் விரட்டப்பட்டவர்கள்:
சீதிகார அதிகாரிகளுக்கு

அவர்கள் என் வீட்டைக் கொடுத்தனர்,
 பின்பு... அவர்கள்
 என்னைப் போன்ற சிறுவர்களை
 அமுக்கு நிறைந்த கூட்டுக்குள் தூக்கிப் போட்டனர்:
 அந்த சோகமிகுநாள்
 எனக்கு ஞாபகமா... !?
 எங்கள் பாதைகளை
 இரத்தச் சமுத்திரங்கள்
 நிறைத்து விட்ட...:
 நாங்கள் -
 ஆடு - மாடுகளைப் போல்
 அலைந்து திரிந்த.....
 நாடிகள் அகதிகளாய் மாறிய.....
 அந்த சோகமிகு நாள்
 எனக்கே ஞாபகமா...?
 காயப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆத்மாவும்
 வினவிக் கொள்கிறது...
 ‘‘நாம் ஏன் அந்நியரானோம்?’’
 ‘நமக்கேன் இந்த வாழ்வு?’

மனிதனைப் பற்றிய ‘‘கவிக்கோவின்’’ மதிப்பீடு
 எல்லாவற்றிற்கும் விலைவாசி
 ஏறிக்கொண்டு போனாலும்
 நாளுக்கு நாள் விலைகுறையும்
 சரக்கு ஒன்று உண்டு
 மனிதன்!

தூக்குமரத்தின் சுமைகள்

— யெம் - பெளஸர் —

முகத்தில் நெருப்பால் விசிறி அடித்தாற் போலிருந்தது அவளின் வார்த்தை, வார்த்தையா அது?

வார்த்தைக்குள் இப்படியொரு அக்னி ஜுவாலையா? பெரும் புயற்காற்றை விடவும்; பேரழிவுதரும் வெள்ளத்தை விடவும்; அழிவுகளை சுமந்துவரும் துப்பாக்கி ரவையைவிடவும்; மரணத்தின் கொடிய தன்மையைவிடவும், வார்த்தை சக்தி வாய்ந்ததா? யோசித்து முடிப்பதற்குள் அவள் போய்விட்டாள்.....

நான் நினைத்ததை சொன்னவள் அவள், இலக்கியத்தின் மீது அவளது பார்வை என்னோடு கைகோர்த்து வந்தது, கணவுகளையும்; கலர்கலரான தாவணிகளையும் நேசித்துக் கொண்டிருந்த போது; வாழ்வின் யதார்த்தத்தை அவளது விழிகளின் மூலம் எனக்குப் புரிய வைத்தவள். "போலியாய் வாழாமல் மனிதனாய் வாழ்" என எனக்குப் போதித்தவள் சராசரியாக எந்த ஆணும் பெண்ணும் ஏங்கும் மலிவான இச்சைக்கு நாங்கள் ஒருபோதும் ஏங்கியதில்லை. அவளை விட என்னை அவள் நேசித்தது அதிகம்.

இப்போது அவள் இல்லை; போய்விட்டாள், 1992 ஏப்ரலில் எனது செளந்தர்யம் இடிந்து போன ஒரு மாலைப்பொழுதில்; எதுவும் பேசாமல் போய்விட்டாள். நான் இடிந்து போனேன்; அந்த வேதனையால் இப்படியொரு கவிதை எழுதினேன்.

மனமெங்கும் பரந்த வெளி!
ஒரு நிழல் கூட இல்லாத வெளி!
சர்வமும் அடங்கிப் போன ஏகாந்தம்.
வெட்ட வெளிதனில்
சூரியன் சுடும் வெளி!
சூரியன் தலைக்கு மேலே

மரணம் கண் முன்னே
 புதைகுழி காலடியில்;
 உணர்ச்சியற்ற வெளிதனில்
 எனது வெறும் உடம்பும்; நானும்
 இந்த வாழ்வு சகிக்கவில்லை.
 யௌவனம் முழுதும்
 பாரம் சுமந்த ஜீவனம்
 நீதான் எனக்கொரு
 நிழலாய் இருந்தாய்!
 நிழல் முறிந்து
 தலை உடைந்த கதையாய்
 நீ மாறினாய்!
 அறுந்த வீணையாய்
 நான் கிழிபட்டுக் கிடக்கிறேன்;
 இன்றோ நாளையோ
 வெளியேறி விடும் உயிர்.

இன்றும் அந்த டைரியின் பக்கத்தின் மீது எனது கண்ணீர்த்
 துளிகள் காயவில்லை, நினைத்தது அனைத்தையும் இக்கவிதையில்
 எழுதவில்லை என்பதால் அழுதேன்.

உன்னைத் தேடி நான் எங்கெல்லாம் அலைந்தேன்; உன்னைத்
 தேடிய கதையை உன்னருகில் அமர்ந்து நாட்கணக்காக சொல்லி
 யிருக்கிறேன் அல்லவா? விழிகளை உருட்டி உருட்டி நாடியில்
 கையை வைத்து எவ்வளவு சுவாரஸ்யமாகக் கேட்டாய்? நீண்ட இடை
 வெளிக்குப்பின் அன்று ஒரே வார்த்தைதான் பேசினாய். (என்னை
 உன்னில் ஆகர்ஷிப்பது உனது கனதி கூடிய பதில்கள்தான்) சொன்
 னாய்! "உங்களை நான் காலகாலமாய் தேடியே கண்டுபிடித்திருக்
 கிறேன்" என்றாய்.

எனது தேடலின் தூண்டிலில் உனது ஆத்மா வந்து விழும் என
 நான்; தூண்டிற் காரணாய் காத்திருந்தேனா?
 வந்து விழுந்தாய்! இரையாக நான் எண்ணவில்லை.

மார்க்கின் கவிதைகள் சொன்னாய், இலக்கியப் படைப்புகளின் தரம்
 சொன்னாய்; ஜென்னியின் துன்பத்தைப்பற்றி சொன்னாய்; மார்க்கிக்
 காய் அவள் வடித்த கண்ணீரை நீ வடிப்பதற்கும்; துன்பத்தில்
 உழல்வதற்கும் தயாராய் இருப்பதாய் சொன்னாய்; உன்னைப் போல்
 நீ சொன்ன ஜென்னியின் கவிதையும் எனது ஆத்மா எங்கும் வியா
 பித்திருக்கிறது. ஜென்னி அழுது கொண்டு மார்க்களிக்காக

இக் கவிதையை எழுதினாளோ என்னவோ தெரியாது. நீ அழுது கொண்டே அழுத்தி அழுத்தி வார்த்தைகளை அறிந்து புரிந்து அனுபவித்தது போல் சொன்னாய். இப்போது என் முன்னே உனது குரலுடன் அந்தக் கவிதை; ஒவ்வொரு விழி மூடும் இரவிலும் என்னை அலைக் கழிக்கிறது.

“உனது குழந்தை பிறந்த போது
அதை வளர்ப்பதற்கு
தொட்டிலும் இல்லை!
உனது குழந்தை இறந்த போது
அதைப் புதைப்பதற்கு
சுவப்பெட்டியும் இல்லை”

என்ற கவிதை; இதுதான் வாழ்வியலின் மூச்சான கவிதை என்றாய்; உனது பார்வையின் ஆழத்தை உனது வார்த்தை சொன்னது.

நீ இப்படியெல்லாம் அடிக்கடி பேசுவாய்! ஒரு பல்கலைக்கழக பேராசிரியரைப்போல்; நீ எனக்கு வாழ்வை கற்பிக்க வந்த தேவதை போல் உன் உதட்டு அசையவையே நான் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். மனித வாழ்வு என்றால்...உயிர்வாழ்தலும் இனவிருத்தியும்தான் என நீ ஒரு நாளும் என்னிடம் சொல்லியதில்லை. உன்னைப் பற்றி நான் கட்டிய நிஜமான கனவுகள் ஒரு மாலைப்பொழுதில் பொய்த்துப்போய் விட்டது. நீ போய் விட்டாய்!

“உன்னதமான வாழ்வு” என்றால் என்ன என்று ஒரு நாள் நீ என்னிடம் கேட்டாய்? நான் சொல்வதற்குள் நீ சொன்னாய். “மனதுக்கு பிடித்தவுடன் வாழ்வதை விட உன்னதமான வாழ்வு வேறில்லை என்றாய்” அப்படி என்றால் என் மனவிட்டைவிட்டு நீ ஏன் பறந்துபோனாய்! நான் உன்னை ஹிம்சைப்படுத்தினேனா? இல்லையென்றால் உன்னதமான வாழ்வு என்னால் தர முடியாது என நீ நினைத்தாயா? வாழ்வு என்பது சித்ரவதையிக்கது என்பாய்” அதன்படி நீ என்னை வருத்துவதன்மூலம் உன்னை வருத்திக்கொள்ள நினைத்தாயா? எல்லாம்புரிந்தது நீ; புரியப்படாதது போல் போய் விட்டாய்.

சித்திரவதையிக்க ஒரு நாளில். உன்னைத் தேடி மனம் அலை பாய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு காலைப்பொழுதில் உனது கடிதம் வந்தது. சோகமான பாடல்களை எல்லாம் உனது கடிதம் சுமந்து வந்தது. நானொரு கவிஞன் என்பதை நீ ஏற்றுக்கொண்டாய்; அணைத்து புகழ் மாலைகளையும் விட; உனது அங்கீகாரம் அவசியமாய்ப்பட்டது. அந்த நாளில்; எனது பாடல்கள் யாவும் உன்னையே அழைத்தது.

இன்று உன்னைத் தேடியே எனது கால்கள் அலுத்து வீழ்ந்தது. நாவுகள் வரண்டது. இருந்தும் நீ எங்கேயோ இருந்து “கலில் ஜீப்ரானின்” முறிந்த சிறகுகளையே எனக்குப் பரிசாய் தந்தாய் !

பிரியமுள்ள எதையும் நான் இழக்கும் போது அழுது கொண்டே பிரிந்திருக்கிறேன். எங்குமே இருள்! தேடியதும், ஹிருதயம் பிரியப்பட்டதும் கிடைக்கவில்லை. கலில் ஜீப்ரான் தேவதாருமரங்களிடையே, லெபனான் பள்ளத்தாக்குகளில் செல்மாவை தேடி அலைந்தான். நான் எங்கே அலைவேன்.....? என்றோ ஒரு நாளில் ஏன் போனாய் என்று தெரியாத உன்னை சந்திப்பேன்: நம்பிக்கை இன்னும் அற்று விடவில்லை. அத னால்தான் உன்னைத் தேடியே எனது பாடல்கள் அலைகிறது. எல்லாவற்றையும் மீறி இன்றோ நாளையோ உயிர் போய் விட்டால்.....

எந்த ஜீவனாவது என் மீது பிரியப்படுமா ?

.....

.....

..... இதுவும் புரியவில்லை!

சந்திர ராமசாமியின் ‘ஜே. ஜே. சில குறிப்புகளிலிருந்து’ ...

மேதாவிலாசத்திற்கும்; அற்ப ஆயுளுக்கும் அப்படி என்னதான் நமக்கு எட்டாதபடி ரகசிய உறவோ; அதிலும் இந்த நாற்பதை எட்டிய வயதுகள்; விசேடமாக வறுமை பிடுங்கும் இந்தியாவில் எழுத்தாளர்களுக்கு சோதனையாகவே இருந்திருக்கின்றன; தமிழில் பாரதி, புதுமைப்பித்தன், கு. ப., அழகிரிசாமி. மு. தளையசிங்கம் இந்த வரிசையில் இன்று ஜே ஜே

நாய்போல் மூச்சிரைக்க - சில எட்டுகள் மேலும் ஓடி நின்று விட்டேன். உலகத்து புழுதியை மறைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பெண்கள். மேகங்களை கலைப்பவன் அவன்; என் காதலியின் புன்முறுவலில் நான் மதிமயங்கி நிற்கும்போது இது புன்முறுவல் அல்ல! பொய் என்று அவன் சொல்லக் கூடுமென்றால்—

இன்றைய குறிப்பு

— எம். பெளஸர் —

இன்றும் புதிதாய் ஒரு கனவு
 இறக்கை விரித்து மனவானில்
 கண்ணை மூடிய கடும் வார்த்தைகள்
 நெஞ்சைத் துளைக்கும் பிசாசுப் பார்வைகள்
 நேயமிருந்த பார்வையொன்று கிடைக்குமா ?
 ஏங்கி ஏங்கி ஹிருதயம் கனத்தது.

**

உணர்வுகள் தலைக்கேறி மனம் விகாரமானது
 சிணுபவித்தது அனைத்தும் கசந்தது
 செத்துப் போவென அசரீரி சேட்டது
 எது பிழை? எது சரி?
 யார், யாருக்காக இலக்கணம் வகுத்தது?
 கேள்விகள் சிறைகளாகியது.

**

சொர்க்கம் நரகம் எது கிடைத்தாலென்ன
 சொர்க்கத்தில் மகிழ்ச்சியாகவா வாழப் போகிறோம்?
 எழுதியதுதான் தீர்ப்பாக இருக்குமென்றால்
 அழித்துவிடத் துணிகிறேன்
 என்ன திட்டம் போட்டாலும்
 வேறென்னவோ நடக்கிறது.

ஒருவன் தான் அமரத்துவம் அடையவேண்டும் என்று
 நினைப்பது; மிகப் பெரிய தவறை காலம் காலமாக நீட்டிக்
 கொண்டு போவதற்கான விருப்பமாகும்.

(ஆர்தர் ஷேபன்ஹவர்)

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற கவிதை நூல் ஒரு கண்ணோட்டம்

மேமன் கவியின்

“நாளையை நோக்கிய இன்றில்..”

— மு. பஷீர் —

மனித மேட்பாட்டுக்கு கலை இலக்கியம் பயனுள்ள ஊக்க சக்தியாய், விளங்கி வருகின்றது. அறிவின், பரிணாமமும் பரிமாணமும் திசை பிரிந்து, அழிவு, ஆக்கம், இரண்டிலும் ஊடறுத்துச் செல்கிறது. நமது வரலாற்று, இலக்கிய இந்நிபாச, ஏடுகளைப் பரட்டினால், மனிதநேயம் கலந்த விழுமிய வாழ்க்கைப் பண்புகள் குறித்தே உரத்துப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளன. இன்றைய சராசரி மனிதன் ஆன்மாவை தொலைத்துவிட்டு பொருளாதாரப் பிசாசுடன், கைகுலுக்கி மகிழவே விரும்புகிறான். இது நவீன மனிதத்தைப் பற்றிக் கொண்ட பெருநோய்.

இந்த சுயமிழந்து, காயப்பட்டு, வீரியமிழந்து, சோரப்போகும், மனிதர்களின் இந்நிரத் தன்மையான வாழ்க்கை அபாயத்தைக் கண்டு, தனது கவிதைக் கண்களால் சண்ணீர் சொர்க்கிழார் மேமன் சாவி. ‘இவரது நாளையை நோக்கிய இன்றில்’, கவிதைத் தொகுப்பு சமகால நிழல்களை, எதிர்கால பாதிப்புகளை, பூடகமாகவும், புத்தியூர்வமாகவும் விளக்கும் நல்லதொரு கவிதை நூலாக அமைந்துள்ளது.

மேமன் சாவி என்ற இளம் கவித்துவ சிந்தனையாளரின் ஆற்றல், அணுவம், ஆளுமை, ஆகியவற்றின் வெளிப்பாட்டை ஆழமாய் அணுகுவதற்கு, அடையாளமாய் இந்நூலைக் கொள்ளலாம், சிறந்த கவிதை நூலுக்கான இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசை நாளையை நோக்கிய இன்றில், அண்டையில் பெற்றிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

82-தொடக்கம் 88 வரையிலான காலப்பகுதியில் இலங்கை இந்திய சஞ்சிகைகளில் வெளியான 52 கவிதைகளை உள்ளடக்கிய இந்நூலுக்கு கவிச்சோ-அப்துல் ரஹ்மான் அணிந்தரை வழங்கியுள்ளார். அழகிய அட்டைப் படத்துடன் மிகச் சிறப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நர்மதா பதிப்பகத்தார். ‘யுகராசங்கள்’— ‘ஹிரோஷி மாவின்’ ஹீரோக்கள் ‘இயந்திரச்சூரியன்’ போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கு ஆசிரியரான இவர் தனது இலக்கிய ஆசான் மறைந்த கவிஞர் ஈழவாணன் அவர்களுக்கு நூலை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். புதுக்கவிதையுலகில் படிமக்குயிலாய் சிறகடிக்கும் இவர், பலரது கணிப்பிற்கும் கரிசனைக்கும், ஆளாகி கவிவானில்,

கடல் கடந்த திசைகளிலும் கூட இவர் பிரகாசிக்கின்றார். ஒற்றைக் குயிலின் உள்ளார்ந்த சோகங்களை இவர் கவிதை கொண்டிருந்தாலும், சொல்லாட்சி - படிமம் இவற்றுக்கே ஆழ்ந்த அழுத்தம் கொடுக்கின்றார்.

“ஆத்ம சுத்தமான நேசங்களின் சுழற்சியாலும் தேசிய சர்வ தேசியங்களின் மீதான அக்கறை கலந்த அபிமானமிக்க உணர்வுகளாலும்; எனக்கு வந்துசேர்ந்த அனுபவங்கள் தந்த செய்திகளை பொதுத்தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்று அரிக்கும் அவஸ்தை ஏற்பட்ட வேளைதான்-தமிழ் இலக்கிய உலகில் என் எழுத்துக் குரல ஒலிக்கத் தொடங்கியது” என்று தனதுரையில் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.” இன்றைய புதுக்கவிதையுலகின் மூவேந்தர்களை என்று வாணிகப்படுகின்ற, மூவர் மேமன் கவியின் கவிதைப் பங்களிப்பு பற்றி, எனது சொல்குறாகள் என்று பார்ப்போம்.

“மேமன் கவியும் அவருக்கான ஓர் உலகத்தைப் படைக்க முயன்றிருக்கிறார். மனித உலகத்தோடு ஸாவ இருதயங்களையும் அதன் பிரச்சனைகளைக் கொள்கிறார், யந்திர வாழ்க்கையில் புறச்சூழல் அந்நியமாக சமூகச் சீரழிவுகளை வளர உடைந்த சமூகங்களுடன் திரியும் மனிதனுக்காக அனுதாபப்படுகிறார். ரத்தாசிப்போன காசோலை போல கழிந்து போன மனிதனுக்காக காலத்தோடு சேர்ந்து அழுகிறார். இவ்வகையான கூடத் தன் சுதந்திரத்தை விற்று நிற்கும் அவலம் கண்டு குமுறுகிறார். கவிக்கிளாச்சி ஏற்படுத்தாத அவருடைய வணிகச் சூழலும் அவருடைய கவிப்பார்வை பட்டுப் பிரகாசிக்கிறது.” (நாளை யை நோக்கிய இன்றில்)

காலத்தன் அடிவயிற்றிலிருந்து மேமன் கவி போன்ற கவிஞர்கள் வெடித்து விழுந்திருக்கிற அதன் மண்ணும் அது பெற்ற புண்ணும் காரணமாகும். தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத ஒருவர் தமிழ் கவிபாய மலர்நதிருப்பது தமிழுக்கும் அவருக்கும் கிடைத்த பெருமையாகும். இக்கவிதைகளுக்குள் எரியும் கனல் ஓர் அணையாத நெருப்பாக தன் வெப்பத்தை வெகுதூரத்துக்கு வீசுகிறது. உருவங்களும் - படிமங்களும் அணிவகுத்து நின்றாலும்; கருத்துகளின் முன்னால் அவைகை கட்டியே நிற்கின்றன. கவிஞர் வைரமுத்து (இயந்திரச் சூரியன்) கலை இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம் எது என்பதை அருமை நண்பர் மேமன் கவி அறிந்து வைத்திருக்கிறார். அதனால்தான் சமூக நதிக்கரையில் எனக்கு கலை மூலத்தை போதித்த மனித குலத்திற்கு என்று தன் கவிதைத் தொகுதியை படைப்பில் செய்கிறார். (ஹிரோஷிமாவின் ஹிரோக்கள்) மு. மேத்தா.

—அந்தியாய் விழுங்கும் நெருப்பு மாத்திரையே
 சிந்தி ஓடும் சமூக நோய்கள் தீர்த்துவிடு!
 புழுதித் தெருவில் தனிமைத் தவமிருந்து
 அழுதே யாசிக்கும் முகங்கள் மலர்ந்திடவும்
 உன் ஒளிப்படுக்கை சோற்று மணியாய்
 சின்ன விரலுக்காய் அவிந்திடவும்
 சூரிய அடுப்பே எழுமின்! எழுமின்!
 கூறிய கதிரில் நவயுகக் கதை கூறிட
 எழுமின்! (ஒளிப்படகுக்காரனுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்)

“உன் ஒளிப்படுக்கை சோற்றுமணியாய்-சின்ன விரலுக்காய் அவிந்திடவும் சூரிய அடுப்பே எழுமின்” உவமை உவமானங்களால் சிறந்து விளங்கும் அழகான கவிதை இது.

எல்லா இலக்கண வரம்புகளையும் உடைத்துக்கொண்டு பீறிட்ட புதுப்பிரவாகமே புதுக்கவிதை! என்று வாதிடுவோரும் உளர், உருவம், உள்ளடக்கம் உத்தி-படிமம் இறுக்கம், எளிமை சொல்லாட்சி கலைத்துவம் என்பன கவிதையின் சிறப்பிற்கு ஆதார சருதியாய் அமையும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் என்று தர்க்கிப்போரும் உளர் மேமன் கவியின் கவிதைகள் எந்த வகையைச் சார்ந்துள்ளது? நானையை நோக்கிய இன்றில்... வரும் பெரும்பாலான கவிதைகள் உருவம், உள்ளடக்கம், படிமம், கலைத்துவம், யதார்த்தம் போன்றவற்றின். அடிப்படையில் எழுந்த கவிதைகளாகவே இடம் பெற்றுள்ளன. நடைமுறையில் சாத்தியப்படாத வெற்று கோஷங்கள், இதில் இடம்பெறாதது இந்நூலின் சிறப்பம்சம் என்று சொல்லலாம்,

தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள மனிதர்களில் இருந்தே வாழ்க்கைத் தத்துவங்களையும், கவித்துவ கிளர்ச்சியையும், பெற்றேன் என்கிறார் கவிஞர்.

“என் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எனது கயம் மட்டும் காரணமாக அமையவில்லை. அதற்கு அப்பால் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களைச் சார்ந்த மனிதர்கள் தந்த ஊக்கமும்; செய்த உதவியும், அத்தோடு கூர்மை அடைந்த என் சூழல் எனக்கு பெற்றுத்தரும் அனுபவத்தின் தாக்கமும் சேர்ந்துதான் கலவையாகி என்னை உற்பத்தி செய்துள்ளன...”! என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வைரமுத்துவிடம் இப்படி கேட்கப்பட்டது,

கவிதை எழுதும் ஆற்றலை உங்களிடம் வளர்த்தவர் யார்? பதில். உயர்திணைகளை விட அஃறிணைகளுக்கே அதில் பங்கு அதிகம். இதை இங்கு குறிப்பிடக் காரணம் ஒவ்வொரு கலை இலக்கியவாதியுள்ளும்,

தனிப்பட்ட சொந்தக்கருத்துகள். வெவ்வேறானவை! என்பதை ஞாபக மூட்டவே; நாம் மிக அற்பமென ஒதுக்கித்தள்ளும் விஷயங்களைக் கூட ஜீவத்துவமுள்ள கவிதைகளாக ஒரு சிலவற்றை படைத்திருக்கிறார் மேமன் கவி. ஆமர் வீதி நடைபாதை புத்தக வியாபாரியும், பல்லிகள் பற்றிய கவிதையையும் நாம் மறந்திருந்தாலும் அந்தக்காட்சி தரிசனம் எம் கண்ணுக்கு கிடைக்கும் போதெல்லாம் உயிர்த்துடிப்புள்ள அவரது கவிதை வரிகள் நெஞ்சை வருடுகின்றன.

தன்னைப்போல பிறரையும் மதிக்கின்ற இரக்கருணம் அநீதியைக்கண்டு அச்சங்கொள்ளாது சாடுகின்ற மனவலிமை, சமூகத்தின் மீது பற்றுகொண்டு அடிமட்டத்து மக்களின் இன்னல்தீர உழைப்பது, சகலைஞன் மீது ஆதமார்த்தமான ஸிநேகம் சொரிதல், இந்தக் காரணிகளால் உந்தப்பட்டவர்களே உண்மைக் கலைஞன் ஆவான். இது மேமன் கவியிடம் இயல்பாய் அமைந்துள்ள குணஜீயல்புகள் என்பதை அவரோடு கருத்து வித்தியாசம் கொண்ட கலைஇலக்கிய நண்பர்கள்கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஒரு கலைஞன் ஜவுளிக்கடை வியாபாரியாகவோ, தெருக்கூட்டும் தொழிலாளியாகவோ இருப்பது காலம் அவனுக்கிட்ட உழைப்புக் கட்டளை.

தமிழ் இலக்கியத்திலே அழியாத சில தடங்களைப் பதித்த (பசுவய்யா) சுந்தரராமசாமி ஒரு ஜவுளிக்கடை வியாபாரிதான் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் ஒதுக்கவே முடியாத உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைத்து கணிக்கப்படவேண்டிய தோப்பில் மீரான். (ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை) திருவனந்தபுரம் மலையாளத் தமிழ் தந்து குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய நாவல்கள் பலவற்றைத்தந்த, ஆ-மாதவன் ஆகியோர் வியாபாரிகள்தான். இன்னும் சொல்லலாம். அவை தனி மனித விமர்சனம் ஆவதற்குள் தவிர்த்துக் கொள்கிறேன்.

கவிஞர் மேமன் கவியிடம் இருக்கும் கவித்துவம் சொல்லாட்சி சிதறல்களும், கிராமத்து மண்ணுக்குள் ஊடுருவிப் பிரகாசிக்க வேண்டும். வெறும் காட்சி ரீதியில் கிராமங்களை அணுகுவதைவிட உள்ளார்த்தமாக கிராமத்தின் உயிர்த்துடிப்போடு ஒன்றிவிட வேண்டும். அப்போது இவர்மூலம் தமிழ்க் கவிதையுலகிற்கு அரிய பொக்கிஷங்கள் கிடைக்கலாம். ஒரேவிதமான நடையை மாற்றி பல்வேறு உத்திகளில் இவரது கவிதைப் பயணத்தை தொடரலாம். இவரது கவிதைகளில் எளிமையை அபூர்வமாகத்தான் பார்க்க முடிகிறது. நிச்சயம் மாற்றம் தேவை. இதை வாசகர் உலகம் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறது. நாளைகைய நோக்கிய இன்றில். ஜீவனுள்ள கவிதைகளால் சிறந்து விளங்குகின்றது.

கரைகளுக்கும் அப்பால்.....

“சிற்றிதழ் செய்தி”

ஆசிரியர்

பொள்ளாச்சிநாசன்

தமிழ்நாடு

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் இதுவரை காலமும் வெளியிடப் பட்ட இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் பற்றிய தேடல் முயற்சியில் நான் ஈடுபட்டிருக்கும் நேரம் உங்களுடைய தடம் இரு இதழ்களும் கிடைக்கப் பெற்றது மிக்க மகிழ்ச்சி.

ஈழத்தில் வெளியாகும் இலக்கிய சிற்றிதழ்களை எனது தேடல் முயற்சிக்காக அனுப்பி வையுங்கள் அந்தனி ஜீவா இம்முயற்சிக்கு எனக்கு உதவி வருகிறார் “தடம்” சிறப்பான போக்கை கொண்டு இருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது “முனைப்பு” உங்கள் இலக்கியப் போக்கு இங்கிருந்து கொண்டே உங்களுடன் கைகோர்க்கத் துடிக்கிறது.

நிச்சயமாக ‘தடம்’ தனது விலாசத்தை எதிர்காலத்தில் அகலப் படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை என்னிடமுள்ளது ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இம் முயற்சிக்கு கைகொடுக்க வேண்டும்.

S. RAMRAJ

7100 Heil Bonn

Germany

ஈழத்து அரசியல் நிகழ்வுகளால் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் நாட்கள், நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் நண்பர் “தயா” உங்கள் தடத்துடன் எனது கதவைத் தட்டினார் பார்த்தேன் உங்கள் ஆரம்ப முயற்சி பாராட்டுக்கள் இன்னும் இன்னும் வானம்பாடிகளின் சிறகளை விரித்து உயரப்பறவுங்கள் அரசியலும் இலக்கியமும் பிரிக்க முடியாத துறைகள் என்பது எனது கருத்து

புலம்பெயர் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் உங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர தயாராக இருக்கிறோம் ஐரோப்பாவிலிருந்து தூண்டில், கவடு மனிதம், அ ஆ இ போன்ற இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவருகிறது. இவைகளையும் படியுங்கள் சமகால இலக்கியப் போக்கை புரிந்து கொள்வீர்கள்

அன்புடன்

ராம்ராஜ்

நேசத்தின் கண்ணீர்

— கவிப்பிரியா நிஷா —

உனது வார்த்தைகள்
என்மீது மாலையாய் விழுந்தது
உனது ஆசைகளுக்கு நான் தீனியானேன்.

பிறகு

அபலையாய் அலைந்தேன்
என் மீது இரக்கம் கொள்ள
உன்னால் முடியவில்லை.

நீ பேசிய வார்த்தைகள் என்ன?
நீ தந்த வாக்குறுதிகள் எங்கே?

உனது "நேசம்" கலந்த காதல் கடிதங்கள்
இன்னும் என் மார்புக்குள்ளே!

வறுமை நிலையை கவர்ச்சிகரமாக காட்டும் போக்கு
எனக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது. வறுமையை நினைவு
கூர்ந்து அதில்தான் சந்தோஷமாக இருந்ததாகக் கூறும் ஒரு
ஏழையை இதுவரை பார்த்ததில்லை.

என்னைப் பொறுத்தவரை; வறுமை என்பது கவர்ச்சிகர
மானதோ; மனிதனை உன்னதமாக்கும் ஒன்றோ அல்ல, சமூகக்
கொள்கைகளை சிதைப்பதைத் தவிர, வறுமை எனக்கு வேறு
எதையும் சுற்றுத்தரவில்லை பணக்காரர்கள் யோக்யமானவர்கள்
என்று போற்றப்படும் வர்க்கத்தினரின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட
பண்புகளை அறியும் நோக்கை வறுமை எனக்கு சுற்றுத்தந்தது.

சார்லி சப்ளின்

இனங்களிடையே ஐக்கியம்

பரஸ்பர உறவு, நம்பிக்கை

சௌஜன்யம்

வளர உழைக்கும்

அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்

— வானம் பாடிகள் —

இப்புத்தகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆதரவு வழங்குவதோடு, புத்தகத் திற்கான தருகை 12/- வை எமக்கு கிடைக்க வழி செய்வது நாளைய தடத்தின் வருகையை ஊக்கப்படுத்தும்.

— வானம்பாடிகள் —

With Best Compliments

From

"H. M. Raheem"

SAHFA TEX

MAIN STREET

AKKARAIPATTU

அக்கரைப்பற்று நகரில்
ஆடம்பரமான ஆடைத் தேவைக்கு
இன்றே எமது ஸ்தாபனம்

குமரன் அச்சகம் 201, டாம் வீதி, கொழும்பு 12